

Stoppen we na Parijs eindelijk eens met al die subsidies?

Op de klimaattop in Parijs is geschiedenis geschreven. Onze staatssecretaris van Milieu noemde het 'groene historie'. Delegatieleden vielen elkaar snikkend in de armen, een minutenlange ovatie weerklonk. Mooi te zien wat zulk goed nieuws met mensen doet. Het belangrijkste van dit meest ambitieuze en dwingende akkoord ooit: iedereen was het ermee eens. Dat is winst. En gaat er nu ook echt wat veranderen?

Dit voorjaar becijferde het IMF dat fossiele energie jaarlijks met \$ 5300 mrd gesubsidieerd wordt. Gaan we daarmee nu stoppen?

De EU besteedt 40% van haar budget aan het subsidiëren van landbouw. Dat komt neer op meer dan € 1 mrd per dag. Dat leidt ook tot enorme productieoverschotten, die vervolgens worden gedumpt op bijvoorbeeld de Noord-Afrikaanse markt. Een Spaanse tomaat kost dan maar een derde van de prijs van lokaal geteelde producten. Dat betekent dat een lokale Afrikaanse boer zijn gezin niet kan onderhouden en zijn heil in Europa zoekt. Stoppen we nu met landbouwsubsidies?

Om onze veestapel te voeden, importeren we soja uit Brazilië. Die wordt geteeld op platgebrande regenwoudpercelen. Niet echt de beste grond om soja te telen, maar het is zo lekker goedkoop. Ondertussen subsidiëren we Europese boeren om hun grond braak te laten liggen. Gaan we daar dan dus mee stoppen?

India is de op een na grootste producent van tarwe. In India lijden wel 200 miljoen mensen honger. De tarwe uit India komt naar Europa. In de stad Wenen wordt ieder dag zoveel brood weggegooid, dat het genoeg zou zijn om Graz, de tweede stad van Oostenrijk, te voeden. Jaarlijks gooien we voor ruim € 350 mrd aan voedsel weg. Gaan we die verspilling stoppen?

Een varkensschnittel voor een euro, hoeveel varkens per vierkante meter heb je nodig om aan die kostprijs te komen? Stoppen we nu ook eindelijk met de kiloknallers?

Onwaarschijnlijk. Zolang we met elkaar een systeem in stand houden dat uiteindelijk bijdraagt aan de winstmaximalisatie van de 500 grootste multinationals, verandert er niets. Want veel van deze multinationals hebben er geen enkel belang bij de wereld te verbeteren. Bizar is als je vervolgens beseft dat deze multinationals uit onder andere de olie-industrie, de wapenindustrie, de agro-industrie en de farmacie voor een belangrijk deel de miljarden dollars voor de verkiezingscampagnes van de Amerikaanse presidentskandidaten financieren. De sponsors willen daar natuurlijk graag wat voor terug. En dus verandert er helemaal niets.

Maar gelukkig is er ook goed nieuws. Bedrijven komen er langzaam achter dat niets doen geen optie is. Geen maatregelen nemen kost waarschijnlijk meer dan wel maatregelen nemen. Uiteindelijk moet je als bedrijf de omslag maken; het gaat meer kosten als je dat niet doet. Niet voor een betere wereld, maar uit bedrijfseconomisch belang. Nu gaat het gebeuren!

We komen er ook steeds meer achter dat het onzin is dat er te weinig voedsel zou zijn in de wereld om alle monden te voeden in 2050. Er is per vandaag al voldoende land- en

tuinbouwgrond op deze aarde om een wereldbevolking van 12 miljard mensen te voeden. Zeker als we overal de juiste teeltmethoden zouden inzetten en de juiste keuzes voor gewassen zouden maken. En als we stoppen met vlees eten, dan is er zelfs voldoende voedsel voor 40 miljard mensen.

Ik wens u fijne feestdagen, met veel lekkere en gezonde verse groenten!

***Meiny Prins is ceo van Priva (klimaatbeheersing voor tuinbouw en gebouwen).
In deze column wisselen vier bestuurders uit het bedrijfsleven elkaar af.
Volgende week Thecla Bodewes, directeur-grootaandeelhouder Scheepswerven
Bodewes.***